

A ...i Törvényszék a ... ügyvéd által képviselt ... felperesnek - ... ügyvéd által képviselt ... alperes ellen kegyeleti jogsértés iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t:

A bíróság a felperes kereseti kérelmét elutasítja és kötelezi, hogy 15 napon belül fizessen meg alperes részére 60.000.- (Hatvanezer) Forint perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a ...i Ítéltáblához címzetten a ...i Törvényszéken három példányban benyújtott fellebbezéssel lehet élni.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a ...i Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha az kizárólag a perköltség viselésére, összegére, vagy az ítélet indoklására irányul. A felek kérelmére a bíróság tárgyalást tart.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a fellebbezési határidő lejártja előtt előterjesztett kérelmük alapján kérhetik, hogy a ...i Ítéltábla fellebbezésüket tárgyaláson kívül bírálja el.

Az ítélet ellen a fellebbezést előterjesztő fél számára a ...i Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselőt kötelező.

I n d o k o l á s

Az alperes tulajdonát képezi a ... külterület 0199/1. helyrajzi szám alatti ingatlan, amely ingatlan területén pontosan meg nem határozható időpontban idősebb báró ... síremléke került felállításra. A korabeli haláleseti értesítő szerint idősebb báró ... 1927. június 4-én hunyt el és kívánsága szerint ...ben helyezték örök nyugalomra. Szintén ..., de pontosan meg nem határozható helyen és időben került sor a felperes további hozzátartozóinak eltemetésére, nevezetesen ... , illetőleg ... személyeknek.

Az alperes tulajdonában lévő külterületi bekerítetlen ingatlanon egészen 2014-ig kőkereszt állt, amely nevezett felperesi hozzátartozó emlékét hivatott volt szolgálni. Egy 2014 évben történt felperesi látogatáskor a kőkereszt már ledőlt állapotban volt, a későbbiekben pedig állítása szerint eltűnt a területről.

Az alperes a tulajdonát képező területeken tiltó táblákat helyezett el, amelyen felhívta a nem kívánatos személyek figyelmét, hogy kutyával őrzött magánterületről van szó, amely folyamatos videókamerás ellenőrzés alatt is áll.

A felperes részéről az alperes felé a kegyeleti jog gyakorlásának tárgykörében 2017. év során megküldött levélre adott válaszában az alperes annak igazolását kérte a felperestől, hogy ténylegesen az ő tulajdonát képező területen kerültek eltemetésre a felperes által hivatkozott hozzátartozói.

Miután az alperes fentiekben vázolt elutasító magatartását a felperes akként értékelte, hogy

az alperes a kegyeleti jog gyakorlásában korlátozza őt, ezért keresettel élt, amelyben kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes kegyeleti jogot sértett, kötelezze az alperest, hogy hagyja abba a jogsértést és tiltsa el a további jogsértéstől, valamint a sérelmes helyzetet akként szüntesse meg, hogy egyrésztől biztosítsa a felperes részére, hogy akár hozzátartozóival együtt szabadon látogathassa néhai hozzátartozói, nevezetesen ... , ... és ... nyughelyét ... külterületen található 0199/1. helyrajzi számú ingatlanon és ott kegyeleti jogát gyakorolhassa és ezen sírnak a megközelítését a szintén az alperes tulajdonát képező 0179. helyrajzi szám alatti ingatlanon keresztül, tehát a kúria felől biztosítsa. Kérte továbbá, hogy az alperes az elhunytak síremlékét és sírhelyét saját költségén eredeti állapotában állítsa helyre, valamint marasztalja perköltségben.

Az alperes a felperes kereseti kérelmének elutasítást kérte. Álláspontja szerint a felperes vonatkozásában báró ... tekintetében a kegyeleti jog gyakorlását semmiben nem korlátozta, ugyanakkor az emlékhely megrongálásához nem volt köze, azt az általa tulajdonolt bekerítetlen területen bárki elkövethette, mint ahogy a tulajdonát képező más területeken is az elmúlt években több rongálás következett be. Kijelentette egyebekben, hogy mint ahogy eddig sem, ezután sem kívánja korlátozni felperest a kegyeleti jogának a gyakorlásában, ugyanakkor a síremlék helyreállításának költségei nem terhelhetik őt. Kérte ugyanakkor a felperes perköltségben történő marasztalást is.

A bíróság a lefolytatott széleskörű bizonyítási eljárás alapján megállapította, hogy a felperes kereseti kérelme nem alapos.

Az eljárás során a felperes csatolta azon okirati bizonyítékait, amellyel igazolni kívánta, hogy hozzátartozói viszonyban áll néhai ... , amelyet a bíróság álláspontja szerint megfelelően igazolt is.

Ugyanakkor a nevezett személyek eltemetetésével kapcsolatosan csupán ... vonatkozásában tudta igazolni, hogy ...ben került eltemetetésre, ezt azon nyilatkozatával is alátámasztotta, amelyet az alperes sem vitatott, hogy idősebb báró ... részére kőkereszt került állításra az időközben az alperes tulajdonába került külterületi ingatlanon.

Mindezekben túlmenően ... és ... vonatkozásában a felperes a bíróság álláspontja szerint nem igazolta kellő módon, hogy az alperes tulajdonát képező területen került volna sor ezen személyek eltemetésére. A felperes sem állította a peres eljárás során és igazolnia sem tudta, hogy a két hozzátartozója vonatkozásában síremlék állításra került volna sor az alperes által tulajdonolt területeken. ... vonatkozásában ugyan rendelkezésre állt haláleseti értesítő, amely tartalmazta keletsényi családi sírkertre utalást, azonban más egyéb temetkezési helyre utaló létesítmény meglétére maga a felperes sem hivatkozott. ... esetében a tényleges eltemetésére utaló egyetlen felperes által csatolt bizonyíték a budapesti eltemetés tényét rögzítette amellet, hogy a későbbiekben kerülhet majd sor a családi sírkertben történő örök nyugalomra helyezésre.

A felperes által csatolt levelezésből kitűnően az alperesnek tudomása volt arról, hogy a felperesnek hozzátartozói Keletsénypusztán eltemetésre kerültek, ugyanakkor a sírok pontos helye nem volt felderíthető ezen okirati bizonyítékok tartalmából sem.

A felperes személyes előadása, valamint ... tanúvallomása szerint is az idősebb báró ... számára állított kőkereszt sokáig az időközben alperes tulajdonába került ingatlanon volt fellelhető, azt a felperes, mint környékbeli vadásztársasági tag, vadászata során több alkalommal felkereste. Legutoljára 2014-ben járt a területen állítása szerint, amelyet megerősített ..., tanúként meghallgatott személy nyilatkozatával, ekkor azonban már a kőkeresztnek a felső része le volt törve.

Későbbiekben a felperes állítása szerint a teljes kereszt síremlék eltűnt a területről. ... nyilatkozata szerint ő, mint kerületi erdészetvezető, tudomással bírt arról, hogy addig, amíg az alperes

tulajdonába nem került a kérdéses ingatlan, addig az állami tulajdonú erdészet, vagy állami gazdaság gondozta a síremlék környékét.

A felperes és az alperes által csatolt levelezésből, valamint egyéb időközben keletkezett okirati bizonyítékokból rekonstruálható módon a felek közötti viszony nem volt felhőtlennek nevezhető, tekintettel arra, hogy az alperes megszerezte a korábban a felperesi család tulajdonát képező kastélyt és annak környezetét és ezzel kapcsolatosan vita alakult ki a tulajdonlás helyzete körül, amelyet különböző peres eljárások indításával szeretett volna orvosolni a felperes családja.

A megromlott személyes kapcsolatra is tekintettel a felperes közeli hozzátartozói még 1997-ben fordultak levéllel az alperes londoni címére postázott küldeménynel, azonban a levél visszautasításra került az alperes részéről. A későbbiekben írásos felszólítást a kegyeleti jog gyakorlásával kapcsolatosan sem a felperes, sem hozzátartozói nem intéztek az alpereshez.

A megromlott viszony, illetőleg az alperes olyan megnyilvánulásai, miszerint a területét különböző táblák kihelyezésével próbálta védeni, a felperesben azt a tévképzetet keltette, hogy az alperes a kegyeleti jog gyakorlásában kívánja megakadályozni a felperest és családját. Ezt tisztázandó levelével fordult az alpereshez a felperes 2017. év során jogi képviselője útján, azonban az alperes válaszában kétségesnek találta egyáltalán azon tényt, hogy a felperes által hivatkozott hozzátartozói az ő tulajdonát képező területen kerültek volna eltemetésre, melynek igazolását kérte.

A bíróság álláspontja szerint a kegyeleti jog gyakorlása minden hozzátartozót megillető alapvető jog, annak megsértésére akkor kerülhet sor, ha valaki a kegyeleti jog gyakorlását valamilyen szándékos tevőleges magatartással, vagy passzív eszközök igénybevételeével akár sírhelyek elzárásával akadályozza.

A perbeli esetben a bíróság álláspontja szerint ezen régi Ptk. 75. § (1) bekezdése szerinti felperest megillető személyiségi jogot az alperes semmivel sem korlátozta. Az alperes jogi képviselője útján is megerősítette a peres eljárásban azon előadását, miszerint amennyiben igazolható a felperes közeli hozzátartozóinak az alperes tulajdonát képező ingatlanon történő eltemettetése, úgy a kegyeleti jog gyakorlását semmiben nem kívánja korlátozni.

A bíróság megállapítása szerint a kegyeleti jog gyakorlásának korlátozása nem valósult meg a perbeli esetben, ezt a felperes semmivel sem tudta bizonyítani.

Az időközben leromlott síremlék megközelíthetősége a felperes által sem vitatottan közútról nem biztosítható, ugyanakkor egy bekerítetlen területről van szó, amely bárki számára megközelíthető, természetesen figyelembe véve a tulajdonos jogvéde érdekeit, illetőleg a tulajdonjoggal kapcsolatos jogosultságait is, ezáltal a kegyeleti jog szabadon gyakorolható.

Miután a kegyeleti jog gyakorlásának korlátozását a felperes nem tudta az eljárás során igazolni megfelelő módon, így a jogsértéstől eltiltás, valamint annak abbahagyására kötelezés sem foghatott helyt a bíróság álláspontja szerint, illetőleg olyan sérelmes helyzet sem keletkezett, amelynek megszüntetésével az alperesnek biztosítania kellene akár önállóan, akár pedig hozzátartozóival együtt a elhunyt néhai hozzátartozóinak, sírhelyének szabad látogatását.

Miután az ingatlan külterületen található, bekerítetlen ingatlanról van szó, ezért azt bármely olyan ingatlanrészről, amely nincsen önállóan elkerítve, mint pl. az alperes tulajdonát képező és a 0179. hrsz. szám alatt található kúria épülete és annak közvetlen környezete, a felperes bármikor látogathatja, illetőleg a kegyeleti jogát gyakorolhatja.

A bíróság álláspontja szerint kényelmi szempontok a kegyeleti jog gyakorlásánál nem vehetők figyelembe, hiszen nem szolgalmi jog jellegű megközelítésről van ez esetben szó, hanem önálló személyiségi jog körébe tartozó kegyeleti jog gyakorlásáról, amelyhez a jogszabály nem fűz olyan kötelezettséget, amely a szomszédos ingatlan tulajdonosát kötelezné arra, hogy a kegyeleti jog gyakorlásával kapcsolatosan a zárt területéről a megközelítést biztosítani lenne köteles. Mindezek figyelembe vételével a bíróság nem találta alaposnak a felperes azon kérelmét, miszerint az alperesnek a tulajdonát képező 0179. hrsz. szám alatti ingatlanon keresztül kellene biztosítani a hozzátartozóinak a sírhely megközelítését.

Az eljárás során a felperes bár állította, azonban semmivel se tudta igazolni, hogy az alperes rongálta volna meg az időközben a tulajdonát képező külterületi ingatlanon található és néhai idősebb báró ... emlékére emelt kőkeresztet.

A bíróság álláspontja szerint önmagában az ingatlan tulajdonosának nem kötelezettsége az állag megóvása a nem tulajdonát képező emlékhelyek, illetőleg sírhelyek vonatkozásában, annak gondozása egyértelműen a kegyeleti jog gyakorlására jogosultakat illeti meg, illetőleg terheli.

Mindezek figyelembevételével a bíróság nem találta alaposnak a felperes azon kérelmét, miszerint az alperesi ingatlanon található kőkereszt helyreállítását az alperes költségén kellene elvégezni és miután az alperes nem ellenezte azt, hogy a felperes saját költségén a sírhelyet helyreállíttassa, így a kegyeleti jog jogosultja a kőkeresztet az eredeti helyén helyreállíthatja korlátozás nélkül.

A fentiek figyelembevételével tehát a bíróság a felperes kereseti kérelmét teljes egészében elutasította és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperesnek a perrel felmerült költségeinek megfizetésére, amit az általa igénybe vett jogi képviselő díjazásában talált elfogadhatónak a bíróság, melynek összegét figyelembe véve az ügyben előterjesztett előkészítő iratok számát, terjedelmét, azok bonyolultságát, illetőleg a tárgyaláson való megjelenéseket is, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003(VIII.22.) IM. számú rendelet 3. § (2) bekezdése alapján állapított meg.

Az ítélet elleni fellebbezés joga a Pp. 233. § (1) bekezdésén alapul.

..., 2018. április 11. napján

Dr. ... sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő